

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו דאש

הישיבה שליט"א

קנ"ב
שנה ד'

פרשת נח
תשפ"ז

ליל שישי
פרשת נח תשפ"ג

בהילולת רבינו המדכזית
- חול המועד סוכות תשפ"ז

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי פרישת נח תשפ"ג

להיות איש צדיק – על ידי מנוחה

לעוד ועוד אמונה, אם ח"ו מפסיקים להתפלל ושוכחים לידבק אל ד' ולבקש ממנו הכל, נגררים אחרי כל העולם, אחרי כסף וכבוד ואחרי חדשות, ואז מתחילים להאשים את פלוני ואלמוני, אין לי כסף כי פלוני עשה לי כך וכך, והנשיא הזה אשם בכלכלה העולמית, והנציג הזה אשם ביוקר המחיה, אבל אם חוזרים לבית מדרש ושוב מתפללים, ושוב שופכים לב בברכת ברוך עלינו את השנה הזאת, ומכירים בזה שהקב"ה הוא זה שמברך את השנה והוא זה שנותן את השפע, על ידי זה מתחדדת האמונה בלב האדם עוד ועוד, ועל ידי זה מגיע האדם לידי רוגע ומנוחה, ואז נעשה איש צדיק.

אמונה על ידי הצדיק

עכשיו נשאלת השאלה איך זוכים לתפילה ולהתבודדות, והתשובה היא שלזה אנו צריכים את רבינו, וחייבים לשמוע את דברי רבינו בשיעורים, לכל הפחות פעם אחת בשבוע חייבים לשמוע שוב, אנשים שואלים מה אני צריך צדיק בעבודת השם, מה אני צריך רבי, למה עושים כזה עסק מרבינו, הרי אני יכול לקחת חומש וגמרא ולעשות את מה שהצדיק עושה, אבל האמת היא שחייבים צדיק, כי אם האדם בלי צדיק הוא שוכח מתפילה, כי הוא מדבר עם אנשים ושומע חדשות, ושומע שהעולם הולך להיחרב, ושהכניסו שבב בחיסונים של הקורונה ועוד דברי הבל, מישהו סיפר לי השבוע שכל הציפורים מתו בקורונה, וכל הציפורים שרואים עכשיו

בפרשתינו 'אלה תולדות נח איש צדיק', וכתוב על כך בזוהר הקדוש, תולדות של נח נח, מי שנח כל הזמן, שהוא כל הזמן בנייחא ואינו כועס ואינו מתלונן, התולדה של דבר זה הוא שהוא יהיה 'איש צדיק', שהאדם זוכה להיות צדיק על ידי שאינו כועס. ואפשר לזכות להיות כל הזמן בבחינת 'נח', על ידי האמונה, כי מי שיש בו אמונה אין לו על מה לכעוס ועל מה לאבד את מנוחת הנפש, כי הוא יודע שהכל מהקב"ה, אם הצליח זה מהקב"ה ואם לא הצליח זה גם מהקב"ה, מי שכוועס ואומר שפלוני גרם לכך ואלמוני עשה לו, הוא נכנס סתם לכעס ומחלוקת מיותרת ולכל הבעיות היוצאות מזה, אבל מי שיש לו אמונה הוא כל הזמן רגוע בבחינת נח וזוכה להיות איש צדיק, כי הוא יודע שהכל מהקב"ה.

אמונה על ידי תפילה

זו תורה מאוד יפה, הדבר תורה הכי יפה, אבל השאלה איך זוכים לאמונה, רבינו נתן לנו עצה על כך, על ידי תפילה והתבודדות יכולים לזכות לאמונה, ואם כבר ביקשת על אמונה תבקש שוב, כי על כל בקשה תקבל עוד קצת אמונה, כי באמונה אין כזה מושג 'יש לי כבר אמונה', וכן אין כזה מושג 'אין לי אמונה', כי לכל אחד יש קצת אמונה, ואין לדבר סוף, יש מדרגות באמונה גבוה מעל גבוה, כשמתפללים זוכים

אפשר לצאת ידי חובה בלי הנוסח... העיקר הוא שמדברים מרבינו בתמימות ופשיטות, פותחים שוב ושוב את ספרי רבינו ותלמידיו, ושם כתוב שיש הקב"ה בעולם.

הצדיק מחזיר אמונה ברורה

סיפרתי כבר הרבה פעמים את הסיפור על הרה"ק הקדושת לוי מבארדיטשוב זי"ע, שכשהיה אברך צעיר, והחסידות היתה דבר מוזר מאוד, כמו שמסתכלים היום על ברסלב כדבר מוזר, אנשים עוד לא הבינו למה צריך צדיק, והרה"ק מבארדיטשוב נסע להרה"ק המגיד ממעזריטש, אי אפשר בכלל לתאר את גדולתו וקדושתו של המגיד, שאלו פעם את רבינו [כמבואר בחיי מוהר"ן סימן תקנ"ג] האם זה נכון מה שאומרים על המגיד ממעזריטש שבכל הסתכלות שהוא מביט הוא רואה את השבעה רועים, ענה רבינו שעל המגיד יש להאמין הכל והפליג מאוד בקדושתו. וכשחזר הרה"ק מבארדיטשוב לביתו שאלו חמיו 'מה למדת במעזריטש', ענה חתנו 'למדתי שיש הקב"ה בעולם', אמר לו חמיו הרי דבר זה גם השפחה יודעת, ושאלו את השפחה ואמרה שיש הקב"ה בעולם, אמר לו הצדיק: היא אומרת כך אבל אני למדתי לחיות עם זה, לחיות עם זה שיש הקב"ה בעולם והכל שלו, ועל ידי זה חיים ברוגע.

אמונה מביאה רוגע

אני אתן לכם לפי זה עוד דבר תורה בפסוק, 'אלה תולדות נח', איך זוכים להגיע למצב של נח, להיות כל הזמן רגוע באמונה שלימה, על ידי 'איש צדיק', על ידי זה שיש לאדם צדיק שמדריכו בדרכי האמונה, על ידי זה

הם לא באמת ציפורים הם רחפנים מהממשלה שמקליטים ומסריטים את הכל, אל תצחקו, ככה מספרים... ולכן חייבים לבוא שוב לרבינו, לפתוח שוב את ספרי רבינו ולשמוע שוב את שיעורי רבינו, ולהיזכר מהקב"ה, ולהכניס עוד קצת אמונה בלב, ולדעת שהכל מהקב"ה ורק אליו אפשר לפנות.

הצדיק מביא מנוחה ואמונה

ר' נתן אמר פעם, שכל העולם כולו משוגע לגמרי, וגם אני בתוכם, אבל אני הכרתי אדם שפוי, הכרתי את רבינו. ולכן אנו חייבים את הצדיק שיזכיר לנו קצת שפיות ואמונה, ואז זוכים להיות 'נח', להיות במנוחה ורגיעה, גם כשמגיע לרוחניות מקבלים סבלנות ולא בורחים באמצע, ויודעים שבסוף נזכה להיות ירא השם באמת, וגם כשמגיע לגשמיות מקבלים סבלנות, שיבוא יום ויהיה הצלחה, יבוא יום ויהיה פרנסה, יבוא יום ויהיה שלום בית, ואני לא מאבד עשתונות, על אף שכרגע נראה שאין סיכוי שיהיה משהו בבית, ואין לי מושג איך תעבור השבת ולאן אלך בשבת, אבל יש לי סבלנות, נח איש צדיק, בסוף יהיה טוב, אני בינתיים אמשך לדבר עם ד' ולבטוח בו, כי יש לי אמונה, אם הצלחתי אני יודע להודות להקב"ה שהכל שלו, ואם לא הצלחתי אני גם מודה להקב"ה כי בוודאי עשה הכל לטובה, ולזה זוכים על ידי תפילה והתבודדות, שמדברים אל ד' שוב ושוב, ולהתבודדות זוכים על ידי הצדיק שמזכיר לנו שוב ושוב, ולכן חייבים להגיע לשיעורים, וכן בשבת קודש צריך להתאסף יחד תלמידי ברסלב ולהתחזק יחד בדברי רבינו, להתאסף חסידי ברסלב אין הכוונה להתפלל דווקא בנוסח ברסלב, כי בדיעבד

וגוערין בו' שנפסק בשולחן ערוך על מי שמדבר בתפילה, שהלכה זו נוגעת רק לרב הבית מדרש, כששמעתי את זה כל כך נרגעתי, שאני פטור להעיר לאחרים, יש רב בבית מדרש ויש גבאי, שהם יעשו את עבודתם, ואני יכול לשבת בפינה ולהיות שמח בעצם זה שאני יכול להיכנס לבית מדרש להתפלל וללמוד.

אמונה – הרגעה בבית

אותו דבר זה בנוגע לבית, במקום לצעוק על האשה שהאוכל פלוני לא מוכן ושלל סידרו דבר פלוני, עדיף להיות רגוע עם אמונה, לפעמים האברך בדרך הביתה כבר מדמיין בראש שלו שאשתו הכינה בטח מאכל פלוני שהוא מחבב, ובטח הכינה לו משהו קר לשותות, והבית בוודאי מסודר ונקי, ואז הוא פותח את הדלת ורואה בלאגן, אין זכר של אוכל ושתיה, כל הבגדים מבולגנים, כבר יום שלישי אחה"צ והפמוטים על השולחן, וגם השטריימל שלו על השולחן כי הוא חושב שהיא צריכה לסדר את זה, אם האברך חי עם אמונה ותפילה ויש לו צדיק, הוא יכול להיות בבחינת נח, נח לעילא ונח לתתא, והוא יכול לקחת את המטאטא לידיים ולסדר את הבית, מוהרא"ש לימד אותנו טריקים ועצות פשוטות לחיים, ולימד אותנו איך לסדר את הבית ברוגע ולהכניס אוירה טובה בבית.

התבודדות נגד ליצנות

אנשים צחקו על מוהרא"ש בימי חייו, אבל הוא לימד אותנו חיי נצח, אני זוכר שבתחילת ההתקרבות שאל אותי יהודי חשוב, מה מצאת אצל הרב שיק אני הקשבתי לקו שלו והוא מדבר דיבורים פשוטים מאוד, הוא אומר ללכת

אפשר להיות רגועים, רגוע בבית מדרש ורגוע בבית, יש אנשים בבית מדרש שהם כל הזמן כועסים וצועקים, למה אין 'ששה מתפללים', למה אין 'תשעה עונים', ויש להם עונג שבת כשהבעל קורא עשה איזה טעות, כי אז יש להם על מה לצעוק, ובצד השני יכול לשבת אברך ברוגע עם הסידור שלו, הוא שמח שנתנו לו להיכנס לבית מדרש, וכשיש לו כמה דקות פנויות הוא תופס איזה משניות או חומש, אין לו טענות על אף אחד, הוא רגוע, כי הוא מלא באמונה, כי יש לו צדיק שמזכיר לו כל הזמן שיש הקב"ה בעולם.

המתנה של התבודדות

חסידי ברסלב לא צריכים למהר בתפילה, כי גם אם הבעל תפילה מתחזן ומאריך יש להם מה לעשות, חסידי ברסלב התברכו במתנה של התבודדות, וכשהחזן מסלסל את קולו בנעימות יכולים להתבודד ולהתפלל בשקט, כשהחזן אומר 'ארבעים שנה אקוט בדור', אפשר בשקט להודות להקב"ה על כל השבוע שהיה, מודים להקב"ה בכל ששת המזמורים על כל יום שהיה ומבקשים על ששת הימים של השבוע הבא, במזמור הראשון מודים להקב"ה על יום ראשון שחלף ומבקשים על יום ראשון הבא, וכן הלאה בשאר המזמורים, ובשבת בבוקר כשהחזן מתחזן ב'נקדישך' זה עוד יותר קל להתבודד כי בבוקר יש טלית שאפשר להניח על הפנים ולהתבודד, כשאדם מתרגל לדבר עם הקב"ה הוא כל הזמן רגוע והוא לא עסוק עם אנשים בבית מדרש, הוא יודע שיש גבאי שיטפל בהכל והוא רגוע, מוהרא"ש מביא מהגאון מהר"ש וויטאל זצ"ל על ההלכה

אותו בחנות וראיתי שהוא לא מסתדר, הוא דיבר איתי בשקט על ברסלב וסיפר לי על התבודדות, אבל לא ידעתי איך עושים את זה, כי עד שלא שומעים את דיבורי הצדיק זה לא קורה, וכשמישהו אומר לך שהוא מדבר כל היום אל ד' תדע שזה לא יכול להיות, כי רבינו אומר [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס'] שרק אחרי שהאדם שומע את קולו של הצדיק הוא יכול לפתוח את פיו בדיבורים אל ד'. וכשנסעתי למירון עם סבא שלי הייתי פוגש אותו והוא היה הולך איתי למעלה על ההר כדי לעשות שם התבודדות בלילה, אני פחדתי שם פחד מות ולא הצלחתי להתבודד, ויהי היום ומצאתי את הספר הקדוש 'אשר בנחל', וראיתי שזה עובד עלי, עד היום שמעתי כל מיני סיפורים ולא עזר לי, והספר הזה עזר לי בחיים שלי.

האוצרות ב'אשר בנחל'

התחלתי לראות בספר 'אשר בנחל' דברים כה פשוטים, על אמונה, וסדר דרך הלימוד, וחינוך הילדים, ושלוש בית, ופשטות היהדות, פשטות היהדות היה בעבורי אוצר ממש, לא חשבתי שאפשר להיות שמח בשמירת שבת, הייתי בטוח שצריך לעשות איזה דברים של מלאך בשבת, אני חשבתי שצריך לצום בשבת, כי כשאוכלים את הסעודה נופלים לגמרי... ואחרי זה נודע לי שזה רצון ד' וזה עבודת השם, הייתי בטוח שעבודת השם זה פרישות ולברוח מהבית ולהיות אש להבה, והתברר לי שעבודת השם זה דווקא בתוך הבית, וכל פעם שהחבר שלי הגיע לארה"ב דיברתי איתו, ואמרתי לו 'תבוא פעם אחת לבית מדרש היכל הקודש', היה שם שיעור בליקוטי מוהר"ן באמצע השבוע, אתם

להתפלל שלש פעמים ביום ולא לצעוק בבית, אמרתי לו שזה נכון, והוא המשיך לשאול שוב ושוב מה יש לי מזה, ברוך השם שאני לא מתווכח עם אנשים ואני עושה חישוב לעצמי מה טוב בשבילי, אני עושה התבודדות ורואה מה באמת טוב לי, כי מי שלא עושה התבודדות מרמה את עצמו ולא יודע מה באמת טוב לו, ואני יודע שבסוף הרווחתי ממוהר"ש חיי עולם, אני רוצה שתדעו שבתחילת הדרך כששמעתי ליצנות, דברים נכנסו ללב, והייתי חייב להתבודד ולברר את הכל עם הקב"ה, ולפעמים יש ליצנות מהאדם עצמו, כפי שרבינו אומר [שיחות הר"ן שיחה ל"ב] שיש חקרן בלבו של אדם, שאף האדם שמתרחק עצמו מחקירות וליצנות בכל זאת היצר הרע מכניס חקירות בלבו וחייבים להכניע ולגרש את כל החקירות האלו, והעצה לליצנות ולחקירות הלב היא, להתבודד על כך, ואומרים להקב"ה: רבש"ע מצאתי כאן פינה מאירה שגורם לי ללמוד ולהתפלל, אבל מציק לי זה וזה, האם הוא באמת צדיק, הרי הוא עושה כך וכך.

התבודדות רק על ידי שמיעת דיבורי הצדיק

אני זוכר את ההתבודדות שהיה לי כשפעם הגיע מישוה ואמר לי שהזקנים אמרו שזה לא ברסלב, אני מספר לכם את זה כי למקורבים חדשים זה יכול לעזור, היה לי חבר טוב חסיד ברסלב ירא שמים אמיתי, מגיל 13 הוא לא פספס פעם אחת תיקון חצות, הוא באמת היה ירא שמים, סיפור ארוך איך התחברתי איתו, אבל כך היה, הוא התחיל לדבר איתי מברסלב, אני עזרתי לו לגייס כסף כשהגיע מארץ ישראל אחרי שפגשתי

התבודדות מביאה לאמת

ועשיתי את ההתבודדות הזאת גם אחרי שפתחתי את הישיבה, כי אנשים אמרו לי שחייבים לסגור את הישיבה, והלכתי להתבודד כי אולי אני לא צודק שפתחתי את הישיבה, ואני עושה את ההתבודדות גם היום, ואני לא אומר שאם הישיבה כבר פתוחה מעל חמש עשרה שנה זה חייב להימשך, ולא בגלל שהטלית ותפילין שלי נמצא כאן זה חייב להימשך, בארץ ישראל קוראים לזה 'קופת חולים', אני רשום בקופת חולים הזאת וזהו, אני גם עכשיו מתבודד האם באמת צריכים את הישיבה או לא, האם לגרוס משניות נחשב לישיבה, אולי רבש"ע כן צריך ללמוד בעיון, ואני מבקש מהקב"ה שיוליך אותי בדרך אמת, כי אני לא רוצה להגיע למעלה ולהיודע שהייתי כל השנים בשקר, הורני ד' דרכך אהלך באמיתך, ואם תבוא אלי ותגיד לי שגם השני מתבודד ויוצא לו משהו אחר, אענה לך שאם הוא באמת מתבודד הוא באמת עם הקב"ה, מי שמדבר עם הקב"ה הוא נמצא בצד האמת, אמת הוא חותמו של הקב"ה, על שקר אפשר לומר הרבה אבל אמת יש רק אחד, והקב"ה אמת, רבינו נותן לזה משל [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רנ"א] שאם יש כלי כסף, אפשר לומר עליו אמת אחד שהוא מכסף, אבל אפשר לומר הרבה שקרים, אפשר לומר שהוא מזהב או מברזל או מנחושת או מעץ, אבל האמת הוא אחד, והקב"ה כולו אמת, כדכתיב וד' אלוקים אמת, ולכן כשאדם מדבר עם ד' ומבקש על כל דבר מהקב"ה, ועל כל ספק ובלבול ופחד שעובר עליו הוא מדבר עם ד', הרי הוא בצד האמת.

יודעים איך הולך שיעור ליקוטי מוהר"ן בהיכל הקודש, מתחילים שורה אחת ואז מתחילים לדבר גילוי אלוקות ממש, הוא הסכים והגיע, ושאלתי אותו אחרי זה מה הוא אומר על זה, הוא ענה לי: אני לא רוצה לזלזל, אם אתה תהנה פה וזה עוזר לך אז בשמחה, אבל אני יודע שזה לא היה די רבי'ס זאך, זה לא העניין של רבינו, ואני בהתחלה התבלבלתי מדבריו, והלכתי להתבודד, הרי אני מקבל כאן חומש גמרא ומשניות ואני מדבר עם ד' והשלום בית וחינוך הילדים משתפרים, אז מה יש לי מזה שאומרים לי שזה לא די רבי'ס זאך.

התבודדות היא עצה נגד חקירות וליצנות

כשהאדם שומע ליצנות או שהחקרן שבלבו מתעורר, חייב להתבודד על כך, אני קיבלתי חינוך טוב מאוד במוסד שגדלתי, אבל חינוכו אותנו שיש לחשוש על אחרים אולי הם מהסטרא אחרא, ולכן היה לי בהתחלה חששות שאולי אני בכלל בסטרא אחרא, וקראתי כל מיני סיפורים בספרים הישנים על אנשים שנתפסו בקליפות, וחשבתי שאולי השיעור של מוהר"א ש זה מהקליפות, ואחרי ששמעתי ממוהר"א שיש לי עצה לזה, שאפשר להתבודד על זה, עשיתי את זה, ואמרתי להקב"ה: רבש"ע אני לא רוצה להיות בסטרא אחרא, אני רוצה להיות דבוק איתך, אני רוצה לחשוב רק ממך, אני לא רוצה לשכוח ממך לרגע, אני לא רוצה להסיח דעת ממך, רבש"ע מה לעשות, המקום הזה מקרב אותי אליך אבל מצד שני אני חושב שאולי זה מהסטרא אחרא, רבש"ע תעזור לי, רבש"ע אני מבקש ממך דבר אחד, אני לא רוצה לחיות בשקר, אם אני נמצא במקום של שקר תוביל אותי לאמת.

לעבור כל יום קצת על הפרשה

צריך כל הזמן לבקש מהקב"ה שלא נטה מהאמת, שנזכור מעלמא דאתי, רבש"ע תעזור לי לזכור שאני כאן רק לקצת זמן, שאזכור שאני לוקח איתי לעולם האמת את התפילין והציצית, רבש"ע הרי התחילה שנה חדשה וכבר חלף ועבר חודש, מה יהיה איתי, אני רוצה ללכת כל יום להתפלל בבית מדרש ולהלביש את הטלית ותפילין בגאווה ולא להסתתר באיזה מחסן בעבודה ולהניח שם תפילין, רבש"ע אני רוצה להתפלל במנין שלש פעמים ביום, רבש"ע אנחנו כבר בפרשת נח, לא למדתי את פרשת בראשית, תעזור לי מעכשיו ללמוד חומש כל יום, אני רוצה לעבור על הפרשה, הרי אני אברך חסידי ויש לי שטריימל ובעקיטשע וגרביים לבנות ואפילו וסט לבן, אבל אני לא עובר על הפרשה, רבש"ע אני רוצה ללמוד קצת חומש כל יום. אני אומר לכם שמי שמציית בתמימות ופשיטות לא מפסיד, כי השנה רק התחילה אתמול וכבר מסתיימת מחר, השנה עוברת במהירות, בואו נלמד קצת חומש בכל יום, אל תדחו את זה, אל תגידו שאתם תשלימו את הכל ביום שישי, עדיף שתשלימו ביום ראשון מהמשך השבוע, כי גם אם תצליחו השבוע לעבור על הפרשה בשבת אחה"צ, מה תעשו בשבוע הבא כשכבר מזיזים את השעון ובקושי אתם מצליחים להגיע לסעודה שלישית, מה תעשה אם תתעורר במוצאי שבת, זה כבר שבוע חדש, ולכן כשנכנסת לך מחשבה שתלמד מחר את הלימוד של היום, תעשה הפוך תלמד היום גם את של מחר, מוהרא"ש היה אומר שכדאי לגנוב קצת מהלימוד של מחר.

משניות נגד העבירות החמורות ביותר

כמו כן אל תשכחו ללמוד קצת משניות ביום, במשניות יש כח כזה גדול שזה לא נותן לאדם ליפול, ואף אם האדם נפל לעבירות חמורות והוא צועק הצילו, הוא רואה שהוא נפל לשאול תחתית, כי לא לימדו אותו בילדותו מענייני קדושה, בכל זאת על ידי משניות יש לו דרך חזרה, יש לו דרך לצאת מהשאול ולהגיע לקדושה, כל מי שרוצה לצאת מהעבירות הגרועות ביותר יכול לצאת מזה על ידי משניות, לגרוס כל יום משניות, מי שיכול לגרוס כל יום ח"י פרקים משניות אשרי לו, זה ממש הורג את היצר הרע, זה לא הולך ביום אחד, ולא הולך בשבוע אחד ולא בחודש אחד ולא בשנה אחת, אבל בסוף היצר ימות, ומי שמצליח להרוג את היצר הרע בגיל ארבעים זה גם טוב, יש אנשים בני שבעים שתופסים אותם בעבירות ומכניסים אותם לבית סוהר, ואם אתה אומר לי שאתה כבר גורס משניות שנה שלימה וזה לא עוזר לך, אז אתה חייב עוד יותר להמשיך לגרוס אחרי שאתה עדיין עמוק בעבירות.

לדבר עם הילדים מקדושה

אם היו מלמדים את הילדים כשהם בני שלש ובני ארבע ובני חמש, שאסור לגעת באות ברית קודש ורק כך יגדלו צדיקים, ורק כך לא יסבלו בחיים, כבר לא צריך אחרי זה ללמד אותם, כי זה יעשה אצלם 'רגילות', ואם מישהו ינסה לפגוע בהם הם מיד יבואו לספר, ולא יספרו את זה עשרים שנה אחרי זה... יש לי כאן בכיס מכתב מאוד כואב מאברך, קורע לב, אקריא לכם רק קטע אחד: 'כשהייתי ילד בן 12 היתה חברת תהילים בבית כנסת שלנו, והמשגיח של

אבל על ידי משניות וגמרא אפשר לצאת מזה, אני אנסה שוב את מזלי, אולי אצליח לשכנע עוד מישוהו להצטרף ללימוד דף גמרא ליום, זו החלטה אחת לתמיד, כשהאדם מחליט שמהיום והלאה הוא לא יפרד מהדף גמרא, הוא יצליח בזה לכל חייו, כמובן שצריך כל הזמן חיזוק, צריך בטריה ודלק והטענה מחדש, אבל חייבים קודם החלטה חזקה ללימוד הגמרא, וכשנכנסת כך השאלה 'למה שאני אגרוס גמרא הרי אני יכול להבין', אז אשאל אותך בחזרה, נו אדרבה, איפה היית עד עכשיו, למה לא למדת עד עכשיו עם הבנה, אולי באמת תתחיל ללמוד בהבנה, אבל אני מבקש ממך שתקבע גם שיעור לגרוס בכל יום חוץ מהשיעור שתקבע עם חברותא, כי השיעור עם חברותא לא תתחיל היום בחמישי בלילה, וגם לא מחר בשישי, וגם לא מחרתיים בשבת, וגם לא ביום ראשון כי יש לך תור אצל רופא, וביום שני יש פדיון הבן, ואולי בעוד שבועיים תלמד, בינתיים תתחיל היום לגרוס דף גמרא.

העצות הנפלאות של רבינו

ואם יכנסו אצלך בלבולים שאולי זה לא באמת נחשב ללימוד, לך ותתבודד, לפעמים יש אנשים ששומעים מרחוק את הדיבורים ומתלהבים לעבודת השם, ואז כשמגיעים לכאן הם נבהלים מכל מיני חלישות הדעת, מוהרא"ש היה אומר 'אל תבואו אלי תקראו את הספרים ותשתמשו בהם', מוהרא"ש היה כותב מכתבים לשבעים אלף איש, ואמר לאנשים אל תבואו לכאן כי יהיה לכם חלישות הדעת, תלמדו את הספרים ותלמדו ותתפללו, מוהרא"ש היה אומר ש'היכל הקודש' זה כמו מטבח, אנשים

החברת תהילים היה מטמא את הילדים, ואותי הוא אהב במיוחד, ופחדתי לברוח ממנו ולספר להורים שלי, וככה הוא עשה חודשים שלמים, גם אחרי הבר מצוה הוא ניסה להטריד אותי, עד שיום אחד המגי"ש דיבר מזה, וסיפרתי לו מה היה, וזרקו את המשגיח מבית המדרש, אבל מאז חיי היו נוראים, הייתי משוגע לגמרי ורק רציתי לעשות עבירות כל היום, לא העזתי לפגוע באחרים וכו'. במכתבו הוא מודה שהוא בסוף יצא מזה אחרי שהתקרב לרבינו וכמה שנים הוא עשה את העצות.

לטעון בהתבודדות שלא שמעו דיבורי קדושה

אני מקבל כל יום מכתבים מבחורים ואברכים, אני לא מעוניין ולא רוצה שיכתבו לי סיפורים, אבל מהמכתבים אני שם לב מה היה הפרט הראשון ואיך זה התחיל, ועל ידי זה אני יכול להזהיר את הילדים כאן במוסדות, וככה אוכל להדריך את המלמדים מה ללמד את הילדים, לפעמים זה התחיל בתהילים ולפעמים זה התחיל כשהלכו להתאכסן אצל דוד, ולצערי הרב לא מדברים מזה, והאמת היא שמי שנפל לעבירות כי לא שמע מענין זה, יכול לטעון את זה בהתבודדות, רבש"ע אני רציתי להיות צדיק, אבל אף אחד לא אמר לי כמה זה נורא, אולי כן שמעתי איזה דרשה שזה לא עדין, אבל לא שמעתי דיבורים של אש, כי על נסיון כה בוער וקשה לא מספיק להגיד דיבורים עדינים, צריך לעורר ולעורר ולעורר שוב ושוב שהבחור לא יתקרב לעבירות.

לקבוע שיעור בגמרא – חוק ולא יעבור

כל הקונטרסים, אבל אני לעצמי יודע שאני לא לומד ואני לא מתפלל ואני חייב את הקונטרסים, ואני חייב דרך לשלום בית ולחינוך הילדים, ואני חייב את העצות להיות ב'נח' וברוגע ולהיות איש צדיק על ידי אמונה, על ידי התבודדות, על ידי החיזוק של הצדיק.

לא להאשים את ההורים בכל דבר

כשיש לאדם אמונה הוא אינו מאשים את כולם ואינו כועס על אף אחד, ומי מדבר שאנשים מאשימים את ההורים, יושבים שנים על גבי שנים אצל המטפל, וטוחנים מים, והמטפל שואל שוב, 'איך אבא שלך צעק עליך', 'איך אמא שלך גערה בך', אני רוצה לשאול אותך מטפל יקר, האם אתה לא צועק על הילדים שלך, אולי אתה בחור מבוגר שאין לך ילדים, לא קרה כלום שאבא צועק על הילדים, ולא עושים טראומה מזה שזרקו את הילד מהתלמוד תורה, אז זרקו אותך כשהיית ילד, וכי בגלל זה עוצרים את כל החיים, עוזב את הכל ותזכור שהקב"ה עשה הכל ותתחיל לחיות, ולזה זוכים על ידי תפילה ועל ידי חיזוק מהצדיק, ולכן חייבים להגיע לשיעורים לשמוע את דברי רבינו.

היצר רוצה להפריד בין איש לאשתו

בואו נקבל על עצמינו לקראת השנה החדשה לקבוע שיעור בספרי רבינו, זה מלהיב את לב האדם לעבודת השם, זה מזכיר לאדם שוב ושוב שיש הקב"ה בעולם, ואין לו על מי לכעוס, ובפרט צריך לדבר כעת שוב על שלום בית שלא לצעוק בבית, כי השיעור בליל שישי מיועד לאברכים, ולכן צריך להזכיר שוב את דברי רבינו [שיחות הר"ן שיחה רס"ג] שהיצר הרע מנסה להכניס כוחות עצומים

אוהבים לשבת במסעדה ולראות צלחות עם מנות יפות ומסודרות, ולא רוצים לראות את המטבח, שם יש בלאגן דברים לא מסודרים, לפעמים אני רואה על אברכים שעולים לכאן ואני קורא את המחשבות שהם שואלים את עצמם האם זה ברסלב, לא צריך רוח הקודש כדי לראות את זה על אדם, ואז אני אומר להם את הדיבור של הרה"ק ר' נחמן מטולטשין, בזמנו היו ב' חבורות, היתה חבורה אחת רגועה, וחבורה אחת של עובדים, ואמר ר' נחמן: הם העובדים אבל כשהם צריכים עצה הם מגיעים אלי ולא מסתדרים. אותו דבר אני אומר לאברכים אולי תמצא במקום אחר עבודות גדולות אבל אם תרצה להסתדר בחיים ולדעת עצות טובות תצטרך לשמוע את הדיבורים כאן.

אני חייב את הקונטרסים והעצות

כאן בהיכל הקודש שמעתי עצות על כל דבר ודבר בחיים, ובפרט בשלום בית, עצות פשוטות מאוד, וכשיש בלבולים על כך מתבודדים על זה, בהתחלה הייתי מתבודד על זה כל יום ויום, כי לפעמים כשמתכנסים עם חברים ובני משפחה, נראים אברכים חשובים מבחוץ, והם שואלים אותי: אני מבין שהאמת רק אצלך, וכולם לא לומדים, ורק אתה מתפלל ואף אחד לא מתפלל, ורק אתה מדבר יפה לאשתך ולילדים בבית וכולם רבים. ואתה מתחיל לחשוב מהשאלות האלו, ואתה חושב שאולי הם צודקים, והאמת שהמחשבות האלו בכלל לא אמורות להעסיק אותי, כי בואו נגיד שכל העולם כולו זוכה ולומד תורה כל היום, וכולם מתפללים כמו שצריך, ולכולם יש שלום בית ואף אחד לא נפרד מאשתו ולא מתגרש, ואפשר להניח כנגיזה את

שלום בית הבית יאבד ויחרב כמו דור המבול, והעצה לכך היא על ידי תפילה והתבודדות, רבש"ע תעזור לי שלא יהיה לי איכפת כלום בבית, רבש"ע תעזור לי שיהיה לי סבלנות, רבש"ע שלא יפריע לי שום דבר. הגמרא מספרת בסוף כתובות [קג.] שרבינו הקדוש אחר פטירתו היה בא לביתו בכל ליל שבת לעשות קידוש. וחשבתי לעצמי שכל חסיד ברסלב יכול לעשות כן, בעיניו ידמה בעצמו כשחוזר בליל שבת מבית המדרש כאילו כבר מת מן העולם, ובא לעשות קידוש בביתו, שלא יהא איכפת לו כלום, שלא יפריע לו כלום.

העצה נגד ליצנות

אם אתם שומעים ח"ו ליצנות אל תשאירו את זה אצלכם, תוציאו את זה בהתבודדות, רבש"ע למה אני שומע דיבורים כאלו הרי אני מקבל כאן עבודת השם, ואם יש לכם חקרן בלב ושואלים את עצמכם האם באמת המקום כאן מתאים לכם, תוציאו את זה מהלב בהתבודדות, תשאלו את הקב"ה מה עליכם לעשות, אני מספר לכם כל הזמן מההתקרבות שלי כי אולי זה יעזור למקורבים חדשים, דיברו איתי המון דיבורי ליצנות ששיגעו לי את הראש, ואני נמצא בהיכל הקודש רק בגלל שעשיתי המון התבודדות, ושאלתי את הקב"ה מה עושים כאן, הרי אני מצאתי צדיק ואומרים לי שהוא לא צדיק, אומרים לי שהמקום כאן סטרא אחרא, אבל זה מקרב אותי לעבודתך, עצם זה שאני מדבר איתך הקב"ה זה רק בגלל ששמעתי את זה כאן, העצה לכל הבלבולים זה התבודדות, רבש"ע אני מקבל כאן חיות על תורה ועל תפילה ועל שלום בית, אבל מפריע לי דבר זה וזה,

להפריד בין איש לאשתו אצל אברכים צעירים כדי למשוך אותם מהקדושה. הוא מגיע גם לאברכים מבוגרים אבל רבינו דיבר מבני הנעורים ואמר שהיצר מנסה לעשות אצלם מחלוקת בין איש לאשתו, לפעמים ממילה אחת שנאמרה שניהם כבר לא מדברים זה עם זה, היא נכנסת לחדר שלה והיא לא מדברת, והוא יוצא עם חברים, ומעשה שטן הצליח ויש מחלוקת, ואם תשימו לב תראו שזה קורה בעיקר ביום שישי, במקום להתכונן כראוי לשבת קודש, שיוכלו לשבת יחד בסעודה מתוך הערכה וכבוד, יש איזה צעקה וגערה ופגיעה, והאשה כבר שוכבת בסעודה במיטה, והאבא אומר לילדים שאמא קצת לא מרגישה טוב וכו', על אף שהאברך מנסה לעשות הכל שזה לא יקרה לפעמים מאבד את עצמו לשניה ואומר איזה מילה והיא עונה משהו והם כבר בויכוח וכו', ואז כבר קשה להחזיר בחזרה את הנעימות בבית, הרי בכל השבוע מחכים לשבת קודש, לסעודות היפות של אבא אמא והילדים.

גדולת השלום בית

המתנה הטובה ביותר שאפשר ליתן לילדים זה שלום בית, אין דבר יותר חשוב מאחדות בבית, השבוע אנחנו רואים בחומש רש"י גדולת שלום בית, כפי שרש"י מביא על הפסוק בדור הפלגה 'ומשם הפיצם ד' על פני כל הארץ': ואף שדור ההפלגה כפרו בהקב"ה ודור המבול לא כפרו בהקב"ה, בכל זאת רק דור המבול נאבדו מן העולם, כי דור המבול היו גזלנים והיתה מריבה ביניהם, ואילו אנשי דור ההפלגה היו נהוגים באהבה וריעות, כי שנאו המחלוקת וגדול השלום. אם אין

איזה מחסן בישיבה שלמד, ופעם אחת התבודד כל היום מלפנות בוקר עד הלילה, כפי שרבינו עשה [כמבואר בשיחות הר"ן שיחה קס"ג], סיפור שלם למה מוהרא"ש היה צריך ללכת משם, כי פעם אחת מצא שם גוי שישן שם וצעק על מוהרא"ש והיה צריך לברוח משם, בכל השנים האלו לא פסק פומיה מגירסיה, אפשר לראות בסוף ספר 'אילן החיים', לדברים שזכה מוהרא"ש מיד אחרי חתונתו, כדאי להסתכל שם כי כך ידעו למה לשאוף, אבל מן השמים רצו שיעשה מהפיכה, ובחורים הגיעו לדפוק על דלתי מוהרא"ש וסיפרו לו על מה שעובר עליהם, מוהרא"ש אמר שלא ידע קודם לכן בכלל שאנשים נופלים בעבירות, הם סיפרו למוהרא"ש איך שיש להם מגזינים של ניאוף, זה היה הנסיון באותם השנים, ולכן התחיל לכתוב להם מכתבים לחזק אותם שיכולים לשוב אל ד'.

לעזור בבית ולא להתלונן

ותזכרו שוב שאם האבך חוזר לביתו והוא בדרך מדמיין את הבית הנקי ואת האוכל היפה, אבל כשמיגיע הוא רואה את המציאות ההפוכה שכל הבית בלאגן אחד גדול, הוא עדיין חייב להיות שמח, מוהרא"ש לימד אותנו כמה טריקים פשוטים לחיים טובים, כשאברכים התלוננו על הנשים שהבית מבלגן, אמר להם מוהרא"ש שידעו שהבעל יכול בעשר דקות לסדר את הבית, מה שלאשה לוקחת יום שלם, מורידים את הכובע והחליפה, ואוספים את כל הצעצועים ושמים במקום, אוספים את הכביסה המלוכלכת ושמים במקום, לוקחים את המטאטא ומנקים קצת את הבית, מורידים את השקית אשפה

האם זה נכון שזה מפריע לי, רבש"ע שמעתי ליצנות כך וכך, אולי אני לא צריך ברסלב, אולי אני יכול להיות אדם נורמלי, למה אני צריך להיות ברסלב, אבל רבש"ע אני רוצה להיות איתך, אני רוצה דביקות, אני רוצה להרגיש קרבת אלוהים.

התבודדות של מוהרא"ש

אספר לכם סיפור יפה בענין זה שהיה אצל מוהרא"ש, פעם אחת שאלו ר' לוי יצחק למה כותב בספריו על כל מיני עבירות חמורות ביותר שאנשים עושים, ושיכולים לחזור בתשובה וכו', אף אחד לא נופל לעבירות כאלו, ואמר מוהרא"ש שיצא מיד להתבודד ואמר: רבש"ע, אולי הוא צודק, אולי באמת אנשים לא נופלים כך בעבירות, וזה רק בחורים בודדים שבדיוק הגיעו אלי, רבש"ע תראה לי מה הכי נכון, ואחרי כמה שעות נכנס אברך אחד למוהרא"ש וסיפר איך שנפל לעבירה כה חמורה, ושאלו מוהרא"ש איך הגיע לעבירות כאלו, וסיפר האברך שתחת ביתו של ר' לוי יצחק יש דירה של אינשי דלא מעלי המיועד לעבירות רח"ל ואנשים נכשלים שם, ובזה קיבל מוהרא"ש תשובה מן השמים שצריך להמשיך לכתוב את המכתבים.

המתנה של מוהרא"ש לעולם

מוהרא"ש התקרב לרבינו בהיותו בחור בן חמש עשרה, וכל כך התעלה שכמעט נעשה מלאך והיה עולה לשמים ואף אחד לא היה יודע מזה, מוהרא"ש אמר לי פעם שמאז התקרבותו לא דיבר עם איש במשך עשר שנים, חוץ מהתבודדות לא דיבר שום דיבור אחר, הוא ביקש שלא יחקו אותו, הוא מצא

היא מתחילה להתלונן שרק הגיסים שלה קונים הכל לנשים, ולבעל שלה אין כסף לקנות, והיא רוצה ללכת לקנות, גם על זה יש לנו טריק ממוהרא"ש, קודם כל אפשר ללכת לחנויות ולראות דברים, אם היא רוצה נעליים אז אפשר להתחיל לבדוק סוגים, אולי זה יפה ואולי זה יפה, ואז הולכים לחנות נוספת אולי שם יש דברים חדשים יותר, ואז הולכים לחנות לקנות קצת אוכל, קצת פיצה ופופקורן, חמש עשרה דולר כולל שתיה, אולי היום זה כבר עולה 19.99 דולר, וחוזרים הביתה אחרי שישבו ואכלו ודיברו, ובעז"ה כשיהיה כסף בוודאי יקנו לה מה שהיא רוצה. חכמת החיים שקיבלנו ממוהרא"ש, רבינו גילה לנו שאי אפשר להיות בקדושה בלי שלום בית, כמובן גם אחרי שלום בית צריך לעבוד על קדושה, צריך ללכת ברחוב עם שמירת עינים, צריך לעשות גדרים וסייגים, אבל זה אפשרי, כפי שאמר ר' נתן לעובד אחד, אם תהיה נשוי ותגיד לי שאתה שמור בקדושה אאמין לך, אבל אם אתה לא נשוי לא אאמין לך, כי מי שנשוי יכול להיות בקדושה אם יחיה בלי פרישות, ד' יעזור לנו לקיים את העצות.

למטה, ומכניסים כמובן שקית חדשה, ואם האשה במיטה ולא מדברת כעת, אז אומרים לה יפה שהכל מסודר כבר אולי היא כן רוצה לצאת, ואם היא לא מוכנה לדבר אומרים לה שאפשר לצאת החוצה לאכול, ויכול להיות שהיא רעבה גם אם היא חושבת שהיא לא רעבה, כי רבינו אומר בספר המידות שמי שלא אכל מיואש מלאכול [כשאוכל קצת לבו נמשך לאכילה יותר ממי שלא אכל כלל ונתייאש מלאכול], אז צריך לבקש ממנה יפה, בואי תבואי לאכול, תעשי את זה בשבילי, אני מאוד רוצה לצאת קצת לטייל, תנסו לעשות את כל הפעולות להוציא אותה מהמצב רוח הרע שיש לה, הכי קל זה להתלונן ולצעוק שהיא לא עושה כלום בבית, אבל זה לא חכם, יותר חכם זה לשמח אותה ולגרום לה לעשות דברים, לשמח אותה זה לא אומר לרוץ אחריה וכו'.

לצאת עם האשה

יש פעמים שצריך להיות בתיבת נח, כי יש מבול בחוץ, אבל יש פעמים שצריך לצאת מהתיבה, 'צא מן התיבה', צריך קצת לצאת לטייל, ואם כשהולכים לטייל

בהילולת רבינו המרבוז - חול המועד סוכות תשפ"ז

בקרית ברסלב ליברטי נ.י.

קצת, ושם ישבו הצדיקים וסיפרו בגעגועים אודות רבם הקדוש, וכשרבינו היה ילד קטן נעמד שם והאזין לסיפורים הקדושים, ופעם אחת שמע סיפור אחד על זקינו, וסיפור זה נכנס לו לעצמותיו וזה שינה לו את חייו.

• הסיפור היה אודות לידתו של הבעל שם הק' ופטירת הוריו, יש בסיפור זה כמה וכמה גירסאות, אבל אנחנו נספר את זה כפי ששמענו ממוהרא"ש זי"ע כפי שקיבל מזקני אנ"ש ששמעו דור אחר דור עד הדור של רבינו, הסיפור היה שהוריו של הבעל שם הק' לא היו יכולים להוליד ילדים על פי הטבע, אבל יהודי הוא מעל הטובה, על ידי שעושה מצוה במסירות נפש ועל ידי תפילה, כפי שאמר אברהם אבינו להקב"ה שרואה באצטגנינות שאינו יכול להוליד, אמר לו על זה הקב"ה צא מאצטגנינות שלך כי אין מזל לישראל, וכשהורי הבעשטה"ק עשו מצוה גדולה זכו להוליד את הבן הקדוש, אמו מרת שרה היתה בת תשעים שנה בעת לידת בנה, ולא יכלה לסבול את חבלי הלידה ומתה בעת הלידה, ואביו של הבעל שם טוב הק' היה בן מאה שנים והיה מאוד מבוגר, מן השמים ריחמו על שרוליק הקטן

• חסדי השם שאנו זוכים להתאסף לסעודת אושפיזין ביוםא דהילולא של רבינו הקדוש, ביום אושפיזא דמשה רבינו, אי אפשר לדבר מגדולתו של רבינו, כי אין לנו כלל השגה בזה, אבל אפשר לדבר קצת מהלימודים שרבינו לימד אותנו, מהדברים שרבינו דיבר וסיפר על הדרכים שזכה להגיע למדרגותיו הגדולים.

• רבינו נולד בבית הקדוש של הבעל שם טוב הק' זי"ע, כי לבעשטה"ק היו שני ילדים, האחד היה הצדיק נסתר הקדוש ר' צבי, וידוע שאביו אמר עליו שהוא גבוה יותר מהעולם הזה ולכן הוא כל כך בהסתור, והשניה היתה בתו הצדקנית מרת אדל, ולאחר פטירת הבעשטה"ק עברה הדירה למרת אדל, הרבנית אדל זכתה לג' ילדים, הראשון היה ה'דגל מחנה אפרים', והשני היה הרה"ק הרבי ר' ברוך ממעזיבז זי"ע, והשלישית היתה הצדקנית פיגא, אמה של רבינו, ב' הבנים היו בדירתם, והדירה של מרת אדל עברה לבתה מרת פיגא, ושם נולד רבינו.

• כל פעם שבאו תלמידי הבעל שם טוב הק' למעזיבז כדי לפקוד את ציון רבם הקדוש, עברו למנוחה קצרה בדירה של הבעל שם טוב הק' לעשות לחיים ולטעום

בספר יחזקאל 'כי עזב ד' את הארץ', ולא הראה לו את כל הפסוק שרק החוטאים אומרים כן ולכן חוטאים ולא מפחדים מהקב"ה, והראה לבעל שם טוב הק' רק את התיבות 'עזב ד' את הארץ', שכעת בגלות הקב"ה לא כאן, מיד הבין הילד שהאיש הזה מצד הקליפה, והתחיל לצעוק עליו 'יתפרדו כל פועלי און', והרים מקל וגער בו שילך שם, ומיד ראו שנעלם האיש ונעשה לכלום, והבין הילד שזה הס"מ שבא למנעו מההתבודדות, והתחזק הילד ביתר שאת והתחיל עוד יותר לדבר עם ד' על כל דבר.

• כשרבינו היה ילד קטן האזין לסיפור זה, וראה עד היכן הגיע זקיננו בכח ההתבודדות והדיבור עם ד', והדיבורים האלו נכנסו למוחו והחליט לעשות כן, לשוחח עם הקב"ה, רבינו סיפר לנו [ע"י בשבחי הר"ן אות י'] שזכה לכל המדריגות האלו רק על ידי התבודדות, רק על ידי שבכל יום חיפש פינה שקטה, או מחסן שקט, או בבידעם, ושם התחנן אל הקב"ה שרוצה להיות צדיק, וכשהתחיל ללמוד משניות ולא הבין בכה אל הקב"ה שרוצה להבין, והתחיל להבין, וכך היה כשהתחיל ללמוד גמרא, שבכה אל הקב"ה שרוצה להבין, וכך המשיך עוד ועוד, מעולם לא היה מרוצה ומסופק אלא המשיך להתעלות, בכה שרוצה להבין זוהר הקדוש וכתבי האריז"ל וזכה להבין, ואמו הצדקנית הביאה לו כמה פרוטות שיקנה מגדנות לעצמו, אבל הוא הלך למלמד והציע לו את הפרוטות שישב איתו אחרי הלימודים וילמד איתו דברים נוספים.

שלא יהיה יתום אף מאביו ונתנו לו כמה שנים לחיות.

• כשהיה הבעל שם טוב הק' ילד בן חמש, קראו אביו הזקן ואמר לו: שרוליק היקר, אני הולך מן העולם כדרך כל הארץ, אל תירא ואל תחת, כי אתה לא לבד, אולי תחשוב שאתה לבד כי אין לך אבא ואמא, אבל תזכור שתמיד הקב"ה איתך, ומה שאתה צריך תבקש מהקב"ה, כמו שאתה מבקש מאבא שלך. אחרי דיבוריו הסתכל לשמים, ושרוליק הקטן התחיל לבכות, והגיעו החברא קדישא לטפל באביו וקברוהו כדין, והילד הקטן נשאר לבד בלי הורים בלי אחים ואחיות בלי דודים ודודות, כשהגיע הלילה הוא התחיל לפחד, ואז נזכר מדיבורי אביו שהוא לא לבד, והוא יכול לבקש הכל מהקב"ה, והתחיל לבקש מהקב"ה באידיש, רבש"ע אני רעב, רבש"ע אני מפחד, רבש"ע אין לי איפה לישון, רבש"ע אין לי בגדים, וכל פעם כשדיבר עם ד' נהיה מזה 'מעשה של תפילה', והגיע מישוהו והביא לו אוכל או בגדים, בכל לילה ישן במקום אחר, והכל על ידי תפילה, ולאט לאט גדל מה שגדל, והכל על ידי תפילה, כי כשהיה יותר גדול כבר טייל הרבה בשדות להתבודד ולבקש מהקב"ה.

• כשהיה הבעל שם טוב הק' ילד גדול כבן אחד עשרה, והלך להתבודד בשדות, הגיע הס"מ מלובש כיהודי נכבד, ושאל אותו: להיכן הולך ילד קטן לבד ביער, ענה לו הילד: אני לא לבד, הקב"ה איתי עמי ואצלי, הוציא היהודי את ספר הנ"ך, והראה לו את הפסוק

בסוכה בצילא דמהימנותא, בצילא דקודשא בריך היא, אנחנו צריכים לזכור בכל השנה שאנחנו מוקפים עם הקב"ה ואנו יושבים בצילו, כי בשעה שהאדם חוטא הוא מנתק את עצמו מהאמונה, והוא חושב שהקב"ה רחוק מאוד מאוד, ואינו רואה את הקב"ה כאן לידו, אבל האדם צריך להאמין שהקב"ה עמו איתו ואצלו, והוא צריך לפנות אל הקב"ה לכל דבר ודבר.

• בדורות הקודמים היו אנשים עניים, והיו אנשים שלא היה להם לאכול ולא יכלו לחתן וישבו עם הבנות המבוגרות בבית, היום אין כזה דבר, לכל אחד יש כרטיסי אשראי והלוואות מהבנק, וממשיכים בחיים, זה הגלות היום, ואנשים שאין להם נחנקים מחובות ומרגישים שמשוהו קורה להם, ומה העצה בשבילם, העצה היא לקחת דקה אחת וללכת לפינה או להתעטף עם הטלית ולהגיד: רבש"ע אני צריך פרנסה, אני עושה הצגה, אני לוקח הלוואות ואין לי כסף, רבש"ע אני צריך להביא אוכל הביתה לילדים. כשיהודי רואה שהילדים לא הולכים בדיוק בדרך שהוא רוצה, או שהוא מצפה לילדים, איזה עצה יש לו, האם רופא יכול לעזור, האם מטפל יכול לעזור, רק הקב"ה בעצמו יכול לעזור לו, והסוכה מזכירה לנו את זה, כדברי התיקוני זוהר, אמא דמסככין על בנין, כשכלב רץ ברחוב האמא מגינה על הילד שלה, כך הקב"ה מגין עלינו, ואסור לנו לשכוח מהקב"ה.

• אנחנו חיים בדור שהכל הולך סביב כסף וכבוד, וזה גורם לנו

• כשרבינו כבר היה ילד גדול התחיל לייחד יחודים, וכשהמלמד נתן את השיעור היה נראה למלמד שרבינו חולם, ולא ידע שרבינו כעת חושב על יחודי הוי"ה עם כל מילואיו, ע"ב ס"ג מ"ה וב"ן, וכשהמלמד ראה שרבינו לא מקשיב לדיבוריו הכה את רבינו, אבל רבינו לא גילה כלל את מדרגותיו, ובצנעא הלך רבינו ושבר את הקרח בנהר וטבל, אנשים חשבו שהילד מוזר שהולך עם פיאות רטובות, וכמו כן עשה רבינו דברים עצומים נוספים שאנו יכולים לעשות כדי להתעלות, הוא לקח מטבע אחת והחליף לעשרה פרוטות כדי שיוכל ליתן עשרה פעמים צדקה, יש לזה מקור במשנה [משניות פאה פרק ד' משנה ה]: של בית נמר היו מלקטין על החבל, ומבואר בפירוש המשניות לרמב"ם שעשו כן כי רצו לעשות כמה וכמה מצוות.

• כשרבינו דיבר ממדרגותיו היו שאמרו שאין בזה שום פלא, כי בוודאי יגדל כך מי שנכד מהבעל שם טוב הק', ונכד מהרה"ק ר' נחמן מהורדאנקא שהיה יחסן גדול, והיה שליחו הסודי של רבו הקדוש הבעל שם טוב הק' זי"ע לכל מיני שליחויות מוסתרות, וכששמע רבינו שאומרים כן כעס מאוד על כך [עי' בשיחות הר"ן שיחה קס"ו], ואמר שאף אם היה נולד להורים פשוטים ביותר כחוטבי עצים ושואבי מים היה מגיע למדרגות אלו על ידי היגיעות שעשה בסתר, על ידי ההתבודדות והתפילות שעשה.

• את זה אנחנו חייבים לקחת איתנו ביום גדול זה, כשאנו יושבים

את זה צעקנו בראש השנה ויום הכיפורים: 'המלך', שהכל בידי הקב"ה הוא עושה הכל, השידוכים בידו, הילדים בידו, הבריות בידו, הכסף בידו, רק צריך לפנות אליו ולבקש ממנו.

רבינו אמר דבר נוסף שבגללו זכה למה שזכה, וזה על ידי ששמח בפשטות היהדות, בעצם המצוות [עי' בשיחות הר"ן שיחה רל"ה], אנשים מחפשים כל הזמן חידושים וחומרות במצוות, אנשים לא שמחים בעצם זה שיושבים בסוכה, רק באיזה חומרא שיש להם בסוכה, והאמת היא שעצם הדפנות הפשוטות והסכך הפשוט צריך להביא שמחה לאדם, כשמגיע שבת צריך האדם להיות שמח ששומר שבת, שלא משתמש בטלפון ולא מעשן בשבת, וכשאדם זוכה והולך בכל בוקר לבית המדרש ומניח טלית ותפילין הוא צריך להיות מאוד שמח, רבינו לא השאיר בנים של קיימא, ורבינו אמר פעם: כל כך רציתי להשאיר בן שילך לבית המדרש עם טלית ותפילין. יש אנשים שאומרים שהם היו רוצים בן שיהיה ראש ישיבה או דיין, יש אנשים שאומרים 'אתה חייב לדבר עם חתני הוא מבין באותיות הקטנות', אבל רבינו אמר שהוא רוצה בן שהולך לבית המדרש עם טלית ותפילין, כי הקב"ה כל כך מתפאר בזה שאדם הולך לבית המדרש.

מי היום חושב על המוזה, זה נעשה דבר פשוט וזול, לא מדברים מזה ולא חושבים על זה, אנשים משקיעים היום וכונים בתים יפים, אפשר לראות את זה כאן בהרים,

לשכוח שהקב"ה עושה הכל והוא מנהיג הבריות, לכן אנחנו חייבים את רבינו שיזכיר לנו שוב ושוב את האמונה, וכשאדם זוכה וקובע שיעורים בספרי רבינו הוא מקבל אמונה ברורה.

עיקר חסידות ברסלב היא אמונה, אנשים מבולבלים ולא יודעים מה זה ברסלב, הם מקבלים כאב ראש מהמילה ברסלב, אבל אם יסתכלו בספרי רבינו יראו שרבינו רוצה דבר אחד, הוא רוצה להכניס לאדם אמונה ברורה, שהאדם ירגיש את הקב"ה בכל צעד, ושידבר עם הקב"ה על כל דבר, אם משהו לוחץ לו שיספר את זה להקב"ה, כל אחד בשפת האם שלו, כדבר איש אל רעהו.

כשאנו זוכים לשבת ביום קדוש כזה בהלולא קדושה זו, נבקש מהקב"ה לקחת את הדיבורים ללב, הרה"ק ר' אברהם ב"ר נחמן אמר שמישהו יכניס בדור את הלימודים של רבינו, משיח ילמד את כולם ללכת לפינה ולהתבודד לכל הפחות דקה אחת, וזה יהיה חיוב לכל אחד כמו חיוב הנחת תפילין, כעת לפני יו"ט רעש עולם החסידות שאדמוריים גדולים ישבו עם נשיא ארה"ב, ואנשים היו עסוקים בזה מאוד, היכן ישב הנשיא והיכן ישבו האדמוריים, ומה אמר הנשיא ומה בדיוק ענו לו, האדמוריים בוודאי עשו דבר גדול, שהלכו למרחק לעסוק לטובת בני ישראל, אבל האברכים שמדברים מזה לא קולטים שיש להם הזדמנות לדבר כל יום לנשיא כל הנשיאים, מלך מלכי המלכים, לא צריך פרוטקציה להגיע לנשיא,

לוי זי"ע שאומר את ברכת השחר בבית מדרש, ולא שמעו שאומר הברכה 'שלא עשני גוי', ולפליאת התלמידים אמר להם שבבוקר היה מאוד שבור ממצבו ומיד אמר את הברכה 'שלא עשני גוי', ב"ה שאני יהודי ואני לא גוי, וכיון שכבר בירך את הברכה לא בירכו כעת.

- רבינו רצה שנשמח בפשטות היהדות, בכל מצוה פשוטה, פעם אחת הלך רבינו עם ר' נתן לבקר יהודי אחד בסוכה, ור' נתן מצא שם חששות הלכתיות, ורבינו רמז לר' נתן שלא ידבר מזה, וכשיצאו אמר לו רבינו 'יהודי עושה סוכה ולמה אתה מחפש איך לפסול את זה', צריך לשמוח במצוה, רבינו רצה שנשמח בכל מצוה, ושנסתכל בעין טובה על כל יהודי ועל עצמינו.

- המומחים הגדולים ביותר שנותנים שיעורים למחנכים מודים היום שההצלחה הגדולה ביותר להצליח עם ילדים, הן מלמדים ומחנכות והן מנהלים והן אבות עם בניהם, זה רק על ידי תורה של אזמרה [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב], רבינו אומר שאף מי שהוא בגדר 'רשע', דהיינו שיצרו התגבר עליו ונפל לחטאים, הוא היה רעב והלך לאכול בלי הכשר, ח"ו לומר שרבינו מדבר ממינים ואפיקורסים כי אותם אסור לדון לכף זכות, אבל אדם שיש לו יצר הרע ונפל לחטא, אומר עליו רבינו שאם מחפשים עליו נקודה טובה, אפשר להוציאו ממצבו, 'ועוד מעט ואין רשע', אם יחפשו נקודה קטנה שאין בו רשעות, 'והתבוננת על מקומו ואיננו', הוא כבר אדם אחר לגמרי.

משקיעים בתוך הבתים דברים יקרי ערך, וכשמסיימים לבנות פוגשים איזה חבר ושואלים אותו 'האם אתה מכיר איזה סופר שמוכר מזוזות בזול'. הרי הכנסת בדירה בריכה וחדר שמש ומה לא, אבל רק במזוזות אתה מחפש משהו זול, בן אדם עושה בר מצוה יוקרתי ומביא זמר נפלא ופרחים יקרים ואחרי זה שואל חבר איפה אפשר לקנות תפילין בזול, במקום להביא זמר זול עם אף סתום ופרחים שכבר היו בכמה שמחות ובגדים משומשים, ותפילין מהודרים ביותר, וכל זה כי אנשים לא שמחים בפשטות היהדות, במצוות הפשוטות, צריך לשמוח במזווה ובתפילין ובציצית, לשמוח בזה שזוכים להאמין בהקב"ה, לשמוח ב'שלא עשני גוי'.

- הולכים לרקוד, העיקר ביו"ט זה הריקודין, שמחת בית השואבה, ואני לא רוצה לעכב את הציבור, אבל אספר עוד סיפור בענין זה, רבינו סיפר [חיי מוהר"ן סימן ס"ה] על צדיק אחד שנפל לעצבות ולא היה יכול להחיות עצמו, לצדיקים אין יצר הרע של גניבה ועבירות, אבל יש להם יצר הרע שאומר להם שאינם שווים כלום, ואין להם שום דבר לחזק את עצמו, וכמה שרק התחיל לחשוב שזכה לזה או לזה, מיד אמר לו היצר הרע שעשה כן רק לשם פניות וכדומה, ואז נזכר מהברכה 'שלא עשני גוי', ובזה החיה את עצמו וזכה למדרגות גבוהות.

- הרה"ק ר' צדוק הכהן מלובלין זי"ע מביא שפעם אחת שמעו התלמידים את הרה"ק הקדושת

ולזכות לקחת את המצוות האלו לחיינו בעולם הזה ובעולם הבא, כפי שאומרים בתפילה בפרידה מהסוכה 'שהמלאכים הקדושים מהמצוות יתלוו עמנו בצאתנו מן הסוכה', שנזכה להרגיש בכל השנה כולה שהקב"ה איתנו, ושנאנחנו אף פעם לא לבד, לפעמים האדם נפרד מאשתו או משותפו והוא מרגיש שהוא בודד בעולם, הוא חייב לזכור שהקב"ה תמיד איתו, ושיבקש ממנו על כל דבר, והוא בוודאי יראה שהקב"ה מושיע אותו, יהי רצון שיהיה לכל אחד פתקא טבא, אף אם כבר כתבו בר"ה וחתמו ביו"כ, אפשר לקרוע ולכתוב פתקא טבא, כעת נברך וניכנס לבית המדרש לרקוד לכבוד החג, נכבד בברכת המזון את ר' ברוך מרדכי שהיה לו נס גדול בדרך חזרה מאומאן, הרכב שלו נפל לתוך היער וניצל עם כל משפחתו בניסי ניסים ולכן נדב את הסעודה לסעודת הודיה.

• הורים לא יכולים להסתדר עם ילד, כמה שמעירים לו הוא לא שומע, אומר רבינו שהעצה היא לחפש בו נקודה טובה ולהעריכו, מה יעשה אברך שמרגיש שנפל עם אשה רעה והוא סובל מאוד, רבינו נותן לו עצה, 'שיטת ברסלב', שיחפש נקודה אחת טובה באשתו, ויתבונן בזה כמה ימים, ויראה איך היא תשתנה לבלתי היכר. מה יעשה האברך שלא מסתדר עם הוריו, 'שיטת אמריקה' אומרת לו לנתק עם הוריו לעשרים שנה כי הוא כעת בריפוי והם צעקו עליו, אבל רבינו נותן לנו את 'שיטת ברסלב', לחשוב עליהם בנקודות טובות, להבין שההורים לא ידעו בדיוק, הם חשבו שככה צריך לחנך, כי כך ראו אצל הוריהם, והוריהם אצל הוריהם עד אדם הראשון.

• רבינו ממשיך ואומר שהאדם חייב לחפש בעצמו נקודות טובות, ד' יעזור שבזכות יום קדוש זה נזכה להיוושע בכל הישועות,

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו